

[N. Neergaard.]

alle Sider er enig om, at der ikke lader sig sige noget nyt i denne Sag. Kun giver den højtærede Finansministers Udtalelser mig Anledning til at sige, at Kommunerne er i Sandhed ikke godt tjente med, at al den Hjælp og Støtte, den højtærede Minister vil yde dem, er knyttet til Betingelser, som den højtærede Minister paa Forhaand maa vide er uopfyldelige, er knyttet til Afrustningsforslaget, som han ved ikke kan gennemføres i den danske Rigsdag, og er knyttet til dette at købe Lettelserne for Kommunerne ved en Forhøjelse af Statskatten, hvad han ogsaa ved vi ikke kan gaa med til. Det er altsaa mildest talt Skueretter, den højtærede Minister byder Kommunerne, og jeg gjorde derfor den praktiske Bemærkning, at den Lovgivning, vi har, og den Lovgivning, som Venstre har foreslaaet, vil dog give Kommunerne den reelle Fordel, at de faar noget at beskutte, hvorimod efter den gamle Formueskat Formueskatten til Staten jo i mange Tilfælde slugte det hele, saadan at Kommunen slet ingenting fik. Se, dette er en reel Fordel, højtærede Minister. Naar vi nu staar paa Realiteternes Bund igen og er ude over Fantasiens og ser, at det lader sig ikke gøre her i Rigsdagen at faa vedtaget at hjælpe Kommunerne ved Hjælp af en Skatteforhøjelse, saa staar det reelle tilbage, at den højtærede Minister og hans Parti vil nægte Kommunerne den reelle Fordel, de har af dog at faa noget at beskutte. Den vil de tage fra dem, det bliver Facit.

Som sagt, hvad den højtærede Minister har budt Kommunerne, har været Skueretter, men hvis han kom til Rigsdagen med et Forslag, der indeholdt en Realitet med Hensyn til at hjælpe Kommunerne, der slog paa de praktiske Forhold i saa Henseende og ikke var knyttet til Betingelser, som Ministeren paa Forhaand maa vide er uopfyldelige, kan jeg paa Venstres Vegne forsikre ham for, at han vilde finde megen Forhandlingsvillighed hos Venstre. Vi ønsker saa godt som nogen at komme Kommunerne til Hjælp, men vi har den Opfattelse, som ogsaa vort Partis Formand udtalte forleden Dag, at det normale maa være, at det er Regeringen, der fremsætter saadanne Forslag; Oppositionen kan give sine Ønsker til Kende, men det er uheldigt, naar saadanne Forslag ikke udformes af Regeringen, der har alle de fornødne Hjælpemidler til Raadighed. Derfor kan jeg atter tilsige den højtærede Minister, at hvis han vil fremsætte Forslag om reel

Hjælp til Kommunerne, ikke knyttet til Betingelser, som er uopfyldelige, og som Ministeren maa vide er uopfyldelige, skal han finde et aabent Øre og en hjælpende Haand hos Venstre.

Korsgaard: De sidste af det ærede Medlem Hr. N. Neergaard fremsatte Udtalelser tror jeg at turde sige at mit Parti fuldt og helt kan tiltræde.

Maa jeg i øvrigt gøre et Par Bemærkninger, i Særdeleshed til den højtærede Minister, men ogsaa til en vis Grad til den ærede Ordfører for det radikale Parti, og da først til det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen (Lejre). Jeg maa sige, at det er for mig en underlig Betragtning, at det, der her sker, er ikke andet end, at man fører Loven tilbage til noget, som en Gang har staaet i den tilsvarende Lov. Saa synes jeg, at man lige saa godt kunde igen indføre Restaurationsskatten og sige: Det er jo ikke andet, end vi en Gang har haft, hvorfor skal vi saa ikke have det igen, naar vi har Brug for Pengene? Nej, dette er en reel Skatteforhøjelse, og at ville tale sig derfra har ingen Steder hjemme.

Naar man saa ofte hører de ærede Ordførere for det radikale Parti tale om en Skattegave i denne Forbindelse, maa jeg, som saa mange Gange tidligere, hævde, at det er fuldkommen urimeligt at tale om en Skattegave, fordi man ned sætter en uretfærdig Skat. Der er ikke Spor af Gave; man gør det, at man tager mindre, men at man herigennem skulde give noget i den Forstand, som Ordet Gave er Udtryk for, maa jeg paa det bestemteste benægte.

Den højtærede Finansminister udtaler, at jeg gør mig til Talsmand for Højfinansens eller Højkapitalen, og at det kun er, hvad den højtærede Finansminister havde ventet. Jeg maa hertil have Lov til at sige, at fordi man gentager noget urigtigt, bliver det jo ikke en Sandhed, og det bliver heller ikke en Sandhed, fordi den, der siger det urigtige, er Minister, men *naar* man er Minister, skal man efter mine Begreber være forsigtig med, hvad man siger, fordi der jo endnu er dem, der mener, at et Ministerord er mere end et Agitatorord.

Jeg har aldeles ikke gjort mig til Talsmand for Højfinansens; jeg har udtalt, at vor Formuebeskatning er høj, selv efter Loven af 1927. Jeg har endvidere udtalt, at ret beset kan ingen ønske, at Formuebeskatningen skal være højere, end den er nu. Yderligere har jeg mangfoldige Gange sagt, at hvis man vil fremkomme med bedre Regler — og at saadanne kan tænkes, skal